



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 73 Pž-4543/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Gorane Aralice Martinović, sutkinje izvjestiteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535, kao osporavatelj za stečajnog dužnika OPEKA d.d. u stečaju Osijek, OIB 61547182596, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik iz Rijeke, protiv tuženika VRIJEDNOSNICE OSIJEK d.o.o. Osijek, Kapucinska 25/II, OIB 95388963061, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Fingler, odvjetnik u Osijeku, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja u iznosu od 871.047,43 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-323/2019-21 od 23. rujna 2020., u sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-323/2019-21 od 23. rujna 2020.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev na utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 871.047,43 kn vjerovnika Vrijednosnice Osijek d.o.o. Osijek, Kapucinska 25/II, OIB 953889630061 stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju Osijek, Vukovarska 215, OIB 61547182596 u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod brojem St-1069/2018 (točka I. izreke). Odlukom iz točke II. izreke presude, tužitelju je naloženo naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 43.000,00 kn u roku od osam dana.

Tako je prvostupanjski sud odlučio u ovom parničnom postupku radi utvrđenja osnovanosti osporavanja odnosno postojanja tuženikove tražbine prijavljene u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Opeka d.d., kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 871.047,43 kn te je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja, stečajnog vjerovnika koji je osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj i koji je upućen na parnicu kao osporavatelj da dokaže osnovanost svoga osporavanja, s obzirom na činjenicu da je tuženik dokazao da postoji njegova tražbina prema dužniku. O troškovima postupka

prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku.

Protiv presude tužitelj je izjavio žalbu pobijajući je u cijelosti kao nezakonitu i neosnovanu iz žalbenih razloga postojanja bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da ovaj sud preinači prvostupanjsku presudu i ocijeni tužbeni zahtjev osnovanim te obveže tuženika na snošenje troškova postupka zajedno s troškovima žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu od 11.000,00 kn i pripadajući PDV te pristojbe u iznosu od 10.000,00 kn.

U odgovoru na žalbu tuženik predlaže odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u skladu s odredbom članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbama te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 10., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj je sud utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

Prvostupanjska presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. t. 11. ZPP-a na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti i na koju tužitelj upire u žalbi.

Predmet spora jest utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 871.047,43 kn tuženika kao stečajnog vjerovnika stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju Osijek, Vukovarska 215, OIB 61547182596 u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem St-1069/2018, a koju tražbinu je stečajni upravitelj priznao, po tvrdnji tužitelja na štetu svih drugih vjerovnika.

Polazeći od okolnosti da tužitelj tvrdi da tuženik nije dokazao postojanje potraživanja cedenta prema stečajnom dužniku, te da prijenos tražbine nije dokazao javnom ili javnoovjerenom ispravom prvostupanjski sud je utvrdio sljedeće:

- da iz iskaza stečajne upraviteljice Blanke Gambiraža proizlazi da je neposredno nakon otvaranja stečajnog postupka od stečajnog dužnika Opeka d.d. zatražila i dobila popis vjerovnika i dužnika te utvrdila da se u knjigovodstvu vodi dug prema vjerovniku Vrijednosnice Osijek d.o.o. u iznosu od 871.047,43 kn te da je vjerovnik Vrijednosnice Osijek d.o.o., Osijek, prijavio tražbinu na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja (ugovor o cesiji) od 25. studenoga 2016. u iznosu od 871.047,43 kn, koju prijavljenu tražbinu je kao stečajna upraviteljica priznala,

- da je Ugovor o ustupu potraživanja (Ugovor o cesiji) od 25. studenoga 2016. sklopljen između Esseker Grupa d.o.o., Osijek, kao ustupitelja, Opeka d.d., Osijek, kao dužnika i Vrijednosnice Osijek d.o.o., Osijek, kao preuzimatelja. Odredbom članka 2. Ugovora navedeno je da stranke suglasno utvrđuju da cedent s osnova Ugovora o prodaji

sklopljenog 25. studenoga 2016. ima potraživanje prema trgovačkom društvu Opeka d.d. Osijek u iznosu od 871.047,43 kn, a odredbom članka 3. je navedeno da ovim ugovorom cedent ustupa cesionaru radi naplate cjelokupno svoje potraživanje iz članka 2. ovog Ugovora kojeg ima prema cesusu, te da danom sklapanja ovog Ugovora cesionar postaje novi vjerovnik opisanog potraživanja, a obveza cedenta prema cesionaru se gasi tek kada ovaj naplati ustupljeno potraživanje. Ovaj ugovor su potpisali i svojim žigom ovjerili svi sudionici Ugovora,

- da je Ugovor o poslovnoj suradnji i kupoprodaji roba od 1. listopada 2012. sklopljen između Esseker grupa d.o.o., Osijek, kao prodavatelja i Opeka d.d., Osijek, kao kupca, te da su ugovorne strane definirale predmet ugovora kao prodajni uvjeti za robu te se ti ugovorom utvrđuju i ostali poslovni odnosi proizašli iz međusobne poslovne suradnje,

- da je knjigovodstvu stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju, Osijek iskazan dug prema vjerovniku Vrijednosnice d.o.o. Osijek u iznosu od 871.047,43 kn.

Imajući u vidu sadržaj Ugovora o ustupu potraživanja te ugovora o poslovnoj suradnji i prodaji roba, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je tuženik postao novi vjerovnik odnosno preuzimatelj tražbine Esseker grupa d.o.o. Osijek prema dužniku Opeka d.d. u iznosu od 871.047,43 kn u skladu s odredbom članka 80. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 23/91, 73/91, 3/94, 7/96, 35/05, 41/08 i 78/15; dalje: ZOO).

Slijedi da je prvostupanjski sud ispravno utvrdio da osnovanost tuženikovog potraživanja proizlazi iz Ugovora o ustupu potraživanja kojim je potraživanje ustupljeno, knjigovodstvenih podataka tuženika i stečajnog dužnika, iskaza stečajne upraviteljice stečajnog dužnika Blanke Gambiraža koja je potraživanje priznala, i Ugovora o poslovnoj suradnji i kupoprodaji roba na temelju kojeg je potraživanje nastalo.

Tijekom postupka tužitelj je tvrdio da tuženik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu i to predstečajnu nagodbu, a koje navode ponavlja u žalbi.

Iz stanja spisa proizlazi da su između stranaka nesporne sljedeće činjenice:

- da je Trgovački sud u Osijeku rješenjem poslovni broj St-1069/2018 od 25. siječnja 2019. otvorio stečajni postupak nad dužnikom Opeka dioničko društvo za proizvodnju i promet građevinskog materijala, Osijek, Vukovarska 215, MBS 030005203, OIB 61547182596,

- da je pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda u stečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.o.o., Osijek poslovni broj St-1069/18 od 22. svibnja 2019. na temelju članka 266. stavka 2. SZ-a upućen stečajni vjerovnik, ovdje tužitelj HYPO GRUPA d.o.o., Rijeka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda Vrijednosnice Osijek d.o.o. Osijek d.o.o., Osijek za osporenu tražbinu u iznosu od 871.047,43 kn, koju tražbinu je priznala stečajna upraviteljica, a stečajni vjerovnik, ovdje tužitelj osporio,

- da je tuženik kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad Opeka d.d., Osijek, prijavio tražbinu na temelju Ugovora o ustupu potraživanja od 21. studenoga 2016. u ukupnom iznosu od 871.047,43 kn,

- da je rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, Klasa: UP-I/110/07/14-01/6195, Ur. br.: 04-06-14-6195-42 od 27. svibnja 2014. otvoren postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom Opeka dioničko društvo za proizvodnju i promet

građevinskog materijala, sa sjedištem u Osijek, Vukovarska 215, MBS 030005203, OIB 61547182596,

- da je Trgovački sud u Osijeku rješenjem poslovni broj Stpn-5/2017 od 2. studenoga 2017. dopustio sklapanje predstečajne nagodbe između OPEKA dioničko društvo za proizvodnju i promet građevinskog materijala, Osijek, Vukovarska 215, MBS 030005203, OIB 61547182596 i vjerovnika čije su tražbine utvrđene u postupku predstečajne nagodbe,

- da je predstečajnom nagodbom utvrđena predmetna tražbina naznakom na način da: „D.2.3. Tuzemni vjerovnici-dokapitalizacija 9538896306 Vrijednosnice Osijek d.o.o. 871.047,43 nagodba: Društvo Vrijednosnice Osijek d.o.o. svoja potraživanja u iznosu od 871.047,43 kn ustupa u korist namirenja upisanog kapitala“.

S obzirom na navedena utvrđenja, neosnovano žalitelj ukazuje da je pogrešno stajalište prvostupanjskog suda o tome da je postojanje predstečajne nagodbe u postupku OPEKA d.d. kod toga suda pod poslovnim brojem Stpn-5/2017 od 2. studenoga 2017. bez utjecaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

Naime, nesporno je da je tuženikova tražbina obuhvaćena pravomoćnim rješenjem o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe od 2. studenoga 2017. kojom predstečajnom nagodbom je utvrđena predmetna tražbina na način da: „D.2.3. Tuzemni vjerovnici-dokapitalizacija 9538896306 Vrijednosnice Osijek d.o.o. 871.047,43kn nagodba: Društvo Vrijednosnice Osijek d.o.o. svoja potraživanja u iznosu od 871.047,43 kn ustupa u korist namirenja upisanog kapitala“ (list 239.-257. spisa).

Iz obrazloženja rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-5/17-37 o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe od 2. studenoga 2017. proizlazi da je dužnik podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe u skladu s odredbom članka 66. stavka 3. tada važećeg Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13; dalje: ZFPPN). Odredba članka 66. stavka 13. ZFPPN-a glasi: (13) Predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za sve vjerovnike čije su tražbine utvrđene.

Prema tome, sukladno citiranoj odredbi i načelu legaliteta jasno je da predmetna predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za sve one vjerovnike čije su tražbine utvrđene i glase na ispunjenje novčane obveze, odnosno kojima je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje (članak 25. Ovršnog zakona).

S druge strane, s obzirom na sadržaj predmetne predstečajne nagodbe u odnosu na tuženika, proizlazi da ona u odnosu na tuženikovu tražbinu ne glasi na ispunjenje novčane obveze, niti je dužniku naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje. Samim sklapanjem nagodbe nije došlo do ispunjenja tuženikove tražbine prema dužniku. Radi se o tomu da je tuženik kao vjerovnik prihvatio da svoje potraživanje u iznosu od 871.047,43 kn ustupa dužniku u korist namirenja upisanog kapitala, dakle dokapitalizacijom u iznosu od 871.047,43 kn čime bi tek stekao udjele u društvu predstečajnog dužnika, ostvario pravo na članstvo u društvu i stjecanje poslovnog udjela u nominalnom iznosu od 871.047,43 kn. Međutim, osnovan je tuženikov prigovor da njegova tražbina nije namirena u smislu predstečajne nagodbe jer su „...ugovorne strane odustale od dokapitalizacije...“ te da „...Opeka d.d. nije postupila u rokovima iz predstečajne nagodbe...“.

Naime, nesporno je između stranaka, a tako proizlazi i iz stanja spisa, da se od dokapitalizacije odustalo, kapital nije povećan, niti upisan, obveze dužnika iz predstečajne nagodbe nisu ispunjene nakon čega je otvoren stečaj te stečajni dužnik osnovano i dalje vodi dug prema tuženiku u obvezama u svojim poslovnim knjigama.

Dakle, neosnovano je tužitelj osporio tražbinu tuženika kao stečajnog vjerovnika prijavljenu u stečajnom postupku koji je nad dužnikom otvoren nakon sklapanja predstečajne nagodbe s obzirom na to da je njegova tražbina obuhvaćena ranijom predstečajnom nagodbom kojom je tuženik prihvatio da svoje potraživanje u iznosu od 871.047,43 kn ustupa u korist namirenja upisanog kapitala i time stekne udjele u društvu. To stoga što ustupom tražbine radi namirenja upisanog kapitala tuženikova tražbina nije prestala jer kapital nije povećan, niti upisan, i jedini način da tuženik ostvari svoje potraživanje jest prijavom tražbine u stečajnom postupku.

Slijedom svega navedenog ovaj je sud primjenom odredbe članka 368. ZPP-a potvrdio presudu prvog stupnja.

Zagreb, 17. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća  
Kamelija Parać

Broj zapisa: **eb2f4-d9b8c**

Kontrolni broj: **03380-fcfa9-7a8f4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 49 PŽ-738/2021-3

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E**  
**P R E S U D A**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od suca Josipa Turkalja, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Maria Vukelića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o., OIB 04938014535, Rijeka, Užarska 28, u ime i za račun stečajnog dužnika OPEKA d.d. u stečaju, OIB 61547182596, Osijek, Vukovarska 215, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika SALDO REVIZOR d.o.o., OIB 10084274066, Osijek, S. Radića 5, kojeg zastupa punomoćnik Željko Švedl, odvjetnik u Osijeku, radi utvrđivanja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-321/2019-18 od 7. prosinca 2020., u sjednici vijeća održanoj 25. listopada 2021.

**p r e s u d i o j e**

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-321/2019-18 od 7. prosinca 2020.

**Obrazloženje**

1. Prvostupanjskom presudom u točki I. izreke utvrđeno je da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda tuženika u iznosu od 61.875,00 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/2018. Točkom II. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 4.938,00 kn.

2. Žalbu protiv presude podnio je tuženik zbog pogrešne primjene materijalnog prava smatrajući da tražbina koju je on prijavio kao vjerovnik u stečajnom postupku nije prestala jer činjenica da je stečajni upravitelj priznao prijavljenu tražbinu ima učinak priznanja zastarjele obveze i time odricanja od zastare. Predlaže presudu preinačiti.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane člankom 354. stavkom 2. točkama 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a) osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

6. Žalba nije osnovana.

7. Predmet spora je zahtjev za utvrđivanje osporene tražbine u iznosu od 61.875,00 kn, koju tražbinu je tuženik prijavio u stečajnom postupku protiv stečajnog dužnika, a stečajni upravitelj priznao kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Tužitelj je kao vjerovnik stečajnog dužnika tu tražbinu (za koju ne postoji ovršna isprava) osporio, pokrenuvši ovaj parnični postupak u skladu s odredbom članka 266. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17).

8. Tužitelj je tijekom postupka istaknuo prigovor zastare tuženikove tražbine i tvrdio da ostvarenje predmetne osporene tražbine, a koja se odnosi na pružanje revizijskih usluga financijskih izvještaja od strane tuženika, ne može u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom zahtijevati tuženik jer on nije vjerovnik te tražbine, već su to treće osobe kojima su te usluge pružene (društvo Columbus d.d. sa sjedištem u Suzi i društvo Razvitak d.d. sa sjedištem u Iloku), dok sklapanje Ugovora o preuzimanju duga od 31. svibnja 2015. između društva Razvitak d.d. kao dužnika, stečajnog dužnika kao preuzimatelja duga te tuženika kao vjerovnika, nije bilo dopušteno. To zato jer je nad stečajnim dužnikom u vrijeme sklapanja tog Ugovora bio pokrenut postupak predstečajne nagodbe, a odredba članka 79. u vezi s člankom 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13, 112/13 i 78/15) zabranjuje dužniku preuzimanje tuđih obveza. Tuženik je iznesene tvrdnje tužitelja osporio, dok sama činjenica pružanja revizijskih usluga financijskih izvještaja trećim osobama i činjenica sklapanja ugovora o preuzimanju duga od 31. svibnja 2015. kojim je stečajni dužnik preuzeo dug društva Razvitak d.d. (list 23. spisa) kao i ugovora o preuzimanju duga od 18. ožujka 2015. kojim je stečajni dužnik preuzeo dug društva Columbus d.o.o. u iznosu od 91.600,00 kn (list 32. spisa) među strankama nije bila sporna. Tuženik je tijekom postupka istaknuo i prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

9. Prvostupanjski je sud ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Sud je zaključio kako ugovor o preuzimanju duga od 31. svibnja 2015. nije ništetan, neovisno o tome što je stečajni dužnik njime preuzeo tuđi dug u vrijeme nelikvidnosti i unatoč zakonskoj zabrani iz članka 17. stavka 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, i to iz razloga što se ta zabrana odnosila samo na stečajnog dužnika kao jedne od ugovornih strana u smislu članka 322. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima. Budući da se dug kojeg je stečajni dužnik preuzeo odnosi na pojedine iznose po računima za izvršene revizijske usluge financijskih izvještaja u razdoblju od prosinca 2012. do lipnja 2015. godine, a tuženik je tu svoju tražbinu prijavio u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom tek 13. veljače 2019., odnosno po proteku trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 228.



Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), prvostupanjski je sud osnovanim ocijenio tužiteljev prigovor zastare tuženikove tražbine. Iz tih je razloga prihvaćen tužbeni zahtjev.

10. Pravilno je ocijenjen neosnovanim prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja budući da iz odredbe članka 266. stavka 2. Stečajnog zakona proizlazi da ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud će stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine pri čemu osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

11. Ocjenjujući prigovor zastare tuženikove tražbine prvostupanjski je sud pravilno primijenio odredbu članaka 217. i 228. Zakona o obveznim odnosima zaključivši kako je u konkretnom slučaju protekao trogodišnji zastarni rok za ispunjenje tuženikove tražbine.

12. Glede žalbenog navoda o tome da je trebalo primijeniti odredbu članka 220. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima, treba poći od činjenice da je u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom tuženik prijavio svoju tražbinu za koju ne raspolaže ovršnom ispravom, koju tražbinu je doduše stečajni upravitelj priznao, ali ju je tužitelj (kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Opeka d.d. u stečaju) osporio. U takvim okolnostima očitovanje stečajnog upravitelja o priznanju tražbine nema učinak odricanja od zastare u smislu članka 220. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima.

13. Glede pitanja (ne)dopuštenosti sklapanja ugovora o preuzimanju duga od 31. svibnja 2015. kojim je stečajni dužnik preuzeo dug društva Razvitak d.d. prema tuženiku, valja ukazati na odredbu članka 17. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi prema kojoj poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije obavljati nikakva plaćanja osim onih koja su nužna za redovno poslovanje, kao što ne smije ni poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj (stavak 3.), a te odredbe primjenjuju se i na postupanje dužnika u tijeku postupka predstečajne nagodbe sve dok dužnik ne ispuni svoje obveze iz predstečajne nagodbe (članak 79. stavak 1.). Pitanje nelikvidnosti regulira odredba članka 15. tog istog Zakona, dok je obveza pokretanja postupka predstečajne nagodbe propisana člankom 18.

14. Prema podacima u sudskom registru, postupak predstečajne nagodbe otvoren je nad stečajnim dužnikom rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, Klasa: UP - I/110/07/14-01/6195, Ur.br.: 04-06-14-6195-42 od 27. svibnja 2014. Trgovački sud u Osijeku rješenjem poslovni broj Stpn-5/2017 od 2. studenog 2017. dopustio sklapanje predstečajne nagodbe između stečajnog dužnika i vjerovnika čije su tražbine utvrđene u postupku predstečajne nagodbe.

15. Uzimajući prethodno navedene činjenice u obzir, razvidno je da je ugovorom od 31. svibnja 2015., dakle, u vrijeme kada se nad stečajnim dužnikom vodio postupak predstečajne nagodbe, stečajni dužnik preuzeo dug društva Razvitak d.d. (kao i društva Columbus d.o.o.). Međutim, neovisno o tome je li takva pravna radnja protivna odredbi članka 17. stavka 3. Zakona o financijskom poslovanju i

predstečajnoj nagodbi, pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je ta radnja valjana ukazujući na odredbu članka 322. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima koja određuje da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj ugovornoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice. Pritom valja ukazati na odredbu članka 88. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koja za postupanje protivno članku 17. u vezi s člankom 79. stavkom 1. propisuje prekršajnu odgovornost.

16. S obzirom na to da nema razloga zbog kojih se presuda pobija, a ni razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je primjenom članka 368. stavka 1. ZPP-a žalbu odbiti i presudu potvrditi.

Zagreb, 25. listopada 2021.

Predsjednik vijeća  
Josip Turkalj

Broj zapisa: **eb2fb-b2f83**

Kontrolni broj: **088cd-58d79-d1b7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JOSIP TURKALJ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 26 PŽ-271/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Maja Bilandžić, u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535, u svojstvu osporavatelja za stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju Osijek, Vukovarska 215, OIB 61547182596, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik iz Rijeke, protiv tuženika HRVATSKE VODE, pravna osoba za upravljanje vodama, Ulica Grada Vukovara 220, Zagreb, OIB 28921383001, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja u iznosu od 217.375,40, kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-324/2019-18 od 7. prosinca 2020., 6. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-324/2019-18 od 7. prosinca 2020. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Ulica Grada Vukovara 220, Zagreb, OIB 28921383001 u iznosu od 119.115,40 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/18.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-324/2019-18 od 7. prosinca 2020. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Ulica Grada Vukovara 220, Zagreb, OIB 28921383001 u iznosu od 98.260,00 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju i u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju parnični trošak s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i sudi:

1. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Ulica Grada Vukovara 220, Zagreb, OIB 28921383001 u iznosu od 98.260,00 kn (devedesetosamtisućadvjestošezdeset kuna) prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/18.

## 2. Svaka stranka snosi svoj trošak.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 14.687,50 kn (četrnaesttisućasestoosamdesetsedam kuna i pededeset lipa).

### Obrazloženje

1. Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Ulica Grada Vukovara 220, Zagreb, OIB 28921383001 u iznosu od 217.375,40 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/18 te kojim se nalaže tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

1.1. U obrazloženju svoje odluke sud navodi da među strankama nije sporno da je vjerovnik Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama, u stečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju prijavio tražbinu u iznosu od 368.186,40 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda koju je osporio stečajni vjerovnik Hypo group d.o.o. u iznosu od 217.375,40 kn, dok je navedenu tražbinu priznao stečajni upravitelj dužnika Opeka d.d. u stečaju, a da se navedena tražbina odnosi na naknadu za uređenje voda koja se temelji se na pravomoćnim i ovršnim rješenjima koja su donijeta u upravnom postupku.

1.2. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u sljedeću dokumentaciju: prijavu tražbine tuženika u stečajnom postupku poslovni broj St-1069/18, dva rješenja tuženika od 2. veljače 2018., rješenje od 23. travnja 2015., zatim rješenje od 13. veljače 13. veljače 2012., kao i rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/18 od 22. svibnja 2019. Sud je ocijenio neosnovanim tužiteljev navod da tuženik nije osobni vjerovnik navedene tražbine s obrazloženjem da iz odredbi čl. 5., 16. i 17. Zakona o financiranju vodnog gospodarstva („Narodne novine“ broj: 153/09, 90/11, 56/13, 154/14, 119/15, 120/16, 127/17 i 66/19; dalje: Zakon o financiranju vodnog gospodarstva) slijedi da naknadu za uređenje voda obračunavaju Hrvatske vode te je i naplaćuju, osim u slučaju iz čl. 17. tog Zakona, kao i da se naknada za uređenje voda obračunava rješenjem o obračunu naknade za uređenje voda koje donose Hrvatske vode, a da jedinica lokalne samouprave, u konkretnom slučaju Grad Osijek, ima zakonsku obvezu uz komunalnu naknadu u ime i za račun Hrvatskih voda naplaćivati i naknadu za uređenje voda. Nadalje, sud je ocijenio neosnovanim navod tužitelja da je za tražbinu tuženika u iznosu od 98.260,00 kn utvrđenu rješenjem od 13. prosinca 2012. nastupila zastara. Svoje stajalište obrazlaže pozivajući se na odredbe čl. 74. st. 1. Zakona o financiranju vodnog gospodarstva i čl. 94. st. 8. Općeg poreznog zakona pa zaključuje da institut zastare za predmetnu tražbinu uređuje odredba čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, sukladno kojem rok zastare iznosi deset godina, a da se ista tražbina temelji na pravomoćnom i izvršnom rješenju od 13. prosinca 2012. koje je donijeto u upravnom postupku pa zaključuje da nije protekao rok od 10 godina iz čl. 233. Zakona o obveznim odnosima za naplatu iste.

2. Tužitelj je podnio žalbu protiv te presude pobijajući ju zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka. Navodi da je tijekom postupka osporavao tuženikovo svojstvo osobnog vjerovnika za predmetnu tražbinu koja je prijavljena u stečajnom postupku, da sukladno odredbi čl. 173. st. 1. Stečajnog zakona prijavu svojih tražbina podnose stečajni vjerovnici, a da su sukladno odredbi čl. 70. st. 1. Stečajnog zakona stečajni vjerovnici osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju imovinsko-pravnu tražbinu prema njemu, a da tuženik nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika za predmetne tražbine koje proizlaze iz isprava na koje se u svojoj prijavi poziva iz razloga što je pravomoćnim i ovršnim upravnim aktom Grad Osijek utvrđen kao vjerovnik predmetnih tražbina, kao i da je irelevantno čiji je to prihod u konačnici i što Grad Osijek čini s tom naknadom. Isto tako, da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je prilikom odlučivanja o prigovoru zastare u odnosu na tražbinu tuženika utvrđenu rješenjem od 13. prosinca 2012. primijenio odredbu čl. 223. st. 1. Zakona o obveznim odnosima te da je umjesto te odredbe trebao primijeniti odredbe Općeg poreznog zakona. Potražuje trošak žalbenog postupka u sveukupnom iznosu od 14.687,50 kn, od čega iznos od 4.687,50 kn s osnove troška za sastavljanje žalbe, a iznos od 10.000,00 kn za sudske pristojbe na žalbu.

2.1. Tuženik je podnio odgovor na žalbu tužitelja osporavajući njezinu osnovanost.

3. Žalba je djelomično osnovana.

4. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbama čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnoga prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda zahvaćena djelomično pogrešnom primjenom materijalnog prava.

5. Tužiteljevi žalbeni navodi svode se na sljedeća pitanja: ima li tuženik svojstvo osobnog vjerovnika stečajnog dužnika u pogledu tražbine koja je predmet ovog postupka te je li nastupila zastara za tražbinu u iznosu od 98.260,00 kn utvrđenu rješenjem tuženika od 13. prosinca 2012.

6. Stajalište tužitelja da tuženik nema svojstvo osobnog vjerovnika stečajnog dužnika nije osnovano. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim taj navod tužitelja pozivajući se na odredbe Zakona o financiranju vodnog gospodarstva. Odredbom čl. 16. st. 1. Zakona o financiranju vodnog gospodarstva propisano je da naknadu za uređenje voda obračunavaju Hrvatske vode te je i naplaćuju, osim u slučaju iz čl. 17. toga Zakona. Prema ocjeni ovog suda, to ima za posljedicu i legitimitet tuženika prijaviti tražbinu u stečajnom postupku kao vjerovnik i naplatiti u svoje ime čime je tuženik stekao i svojstvo stečajnog vjerovnika prema odredbi čl. 137. st. 1. Stečajnog zakona kojom je propisano da su stečajni vjerovnici osobni

vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema njemu. Stoga, nije osnovano tužiteljevo osporavanje tražbine tuženika prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u iznosu od 119.115,40 kn.

6.1. Slijedom iznijetog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

7. U odnosu na odluku o tome je li nastupila zastara tražbine u iznosu od 98.260,00 kn koja se temelji na rješenju donesenom u upravnom postupku od 13. prosinca 2012. kojim je obvezniku Opeka d.d. utvrđena obveza plaćanja naknade za uređenje voda, valja reći sljedeće. Naime, Zakon o financiranju vodnoga gospodarstva, kao lex specialis, u čl. 74. propisuje da se na zastaru obračuna i izvršenja odnosno ovrhe vodnih naknada, osim naknada iz st. 2. istog članka, primjenjuje Opći porezni zakon. Člankom 94. stavkom 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13 i 26/15; dalje: OPZ) propisano je da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe, te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe, zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći. Člankom 94. stavkom 4. OPZ-a propisano je da zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove. Iz navedene odredbe proizlazi da je u konkretnom slučaju prilikom odlučivanja o pitanju je li nastupila zastara tražbine iz rješenja o utvrđenju naknade za uređenje voda od 13. prosinca 2012. u iznosu od 98.260,00 kn, sud trebao prvenstveno primijeniti odredbe Općeg poreznog zakona kojima je uređeno pitanje zastare, a tek podredno, ako odredbama tog Zakona nije uređeno drugačije, na zastaru potraživanja primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima. Iz navedenih odredbi proizlazi da je zastara potraživanja za obveze plaćanja naknade za uređenje voda za 2012. godinu počela teći 1. siječnja 2013. S obzirom na to da je 25. siječnja 2019. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Opeka d.d. u stečaju, proizlazi da je do dana otvaranja stečajnog postupka protekao zastarni rok od tri godine za naplatu predmetne tražbine. Stoga, pravilnom primjenom materijalnog prava valjalo je utvrditi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Hrvatske vode, pravne osobe za upravljanje vodama, Ulica Grada Vukovara 220, Zagreb, OIB 28921383001 u iznosu od 98.260,00 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/18, a koje proizlazi iz rješenja koje je donio tuženik 13. prosinca 2012.

7.1. Slijedom iznijetog, valjalo je temeljem odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučiti kao u točki II. izreke ove presude.

8. Preinakom pobijane presude, tužitelj je u parnici uspio s 45,20%, a tuženik s 54,80%. Sukladno odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a, ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove. Budući da su stranke u sporu, prema ocjeni ovog suda, uspjele u

približno jednakim dijelovima, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. Iz istog razloga odbijen je i tužiteljev zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka.

Zagreb, 6. svibnja 2021.

Sutkinja  
Maja Bilandžić



Broj zapisa: eb2fa-6edab

Kontrolni broj: 0bebc-38486-8de00

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA BILANDŽIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,  
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 35 PŽ-36/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A  
|  
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Nikoline Mišković, suca izvjestitelja te Davora Pustijanca, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 07638053150 (ranije HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535 kao osporavatelj za stečajnog dužnika OPEKA d.d. u stečaju Osijek, OIB 61547182596), kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28, protiv tuženika EUROKAMEN d.o.o. Osijek, Sv. Petka 40a, OIB 05466936326, kojeg zastupa punomoćnik Ante Župić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Župić & Partneri d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 37B, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-322/2019-24 od 18. prosinca 2020., u sjednici vijeća održanoj 26. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-322/2019-24 od 18. prosinca 2020. u pobijanoj točki 1. njene izreke.

r i j e š i o j e

I. Ukidaju se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-322/2019-24 od 18. prosinca 2020. u pobijanoj točki 2. njene izreke i rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, poslovni broj P-322/2019-24 od 18. prosinca 2020. i predmet u tim dijelovima vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. Odlučivanje o troškovima postupka u povodu žalbe i odgovora na žalbu ostavlja se za konačnu odluku.

## Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 6.633.718,64 kn vjerovnika Eurokamen d.o.o. Osijek (ovdje tuženik), prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju Osijek (točka 1. izreke). Tužitelju je naloženo naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 275.287,00 kn (točka 2. izreke).

2. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je odbacio tužbu za utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 921.746,59 kn vjerovnika Eurokamen d.o.o. Osijek (ovdje tuženik), prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju Osijek.

3. Prvostupanjski sud je utvrdio da je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju Osijek tužitelj upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine. Riječ je o tuženikovoju tražbini po osnovi Ugovora o cesiji od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019. (iznos od 6.633.718,64 kn) te o tražbini po osnovi Okvirnog ugovora o zajmu i zasnivanju založnog prava od 22. ožujka 2018. (iznos od 921.746,59 kn).

4. U odnosu na tuženikovu tražbinu po osnovi Ugovora o cesiji od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019., prvostupanjski sud je na temelju rezultata izvedenih dokaza utvrdio da tuženik, po Ugovorima o cesiji od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019., osnovano potražuje od dužnika Opeka d.d. u stečaju Osijek iznos od 6.633.718,64 kn. Zaključeno je i da tuženikova tražbina iz Ugovora o cesiji od 9. siječnja 2019. nije zastarjela. Zato je tužbeni zahtjev radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn, ocijenjen neosnovanim.

5. U odnosu na tuženikovu tražbinu po osnovi Okvirnog ugovora o zajmu i zasnivanju založnog prava od 22. ožujka 2018., prvostupanjski sud je zaključio da tužitelj, kao osporavatelj za stečajnog dužnika, nema procesnu legitimaciju za vođenje parnice u dijelu tužbe kojim traži utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 921.746,59 kn. Zato je taj dio tužbe odbacio.

6. Odluku o troškovima postupka prvostupanjski sud je donio primjenom odredbi čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP).

7. Protiv ove presude i rješenja, tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ih ovaj sud preinači ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

8. Tužitelj je u žalbi u odnosu na tuženikovu tražbinu po osnovi Ugovora o cesiji od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019., ponovio razloge koje je još iznosio tijekom trajanja parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom. Tužitelj je tako ponovio da niti u stečajnom postupku niti u parnici nije dokazano da cedirane tražbine postoje i da imaju osnove u bilo kakvom pravnom poslu. Tužitelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio dokaze te pogrešno zaključio o postojanju tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn. Po njemu, teret dokaza pravnog odnosa i osnovnosti te tražbine bio je na tuženiku. Tužitelj je napomenuo da tražbina u iznosu od 1.000.000,00 kn nije priznata u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom. U odnosu na tuženikovu tražbinu po osnovi Okvirnog ugovora o zajmu i zasnivanju založnog prava od 22. ožujka 2018. (pobijano rješenje), tužitelj je obrazložio zbog čega ima legitimaciju za podnošenje tužbe za utvrđenje osnovanosti osporavanja te tražbine. Tužitelj se protivio i odluci o troškovima.

9. Očitujući se o žalbenim navodima, tuženik je osporio njihovu osnovanost.

10. Tužiteljeva žalba protiv pobijane presude nije osnovana, osim u dijelu odluke o troškovima, dok je osnovana protiv pobijanog rješenja.

11. Nakon što su pobijana presuda i rješenje ispitani na temelju odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i zakonita (iako ne u svemu iz razloga u njoj navedenih), osim u dijelu odluke o troškovima, dok pobijano rješenje nije pravilno i zakonito.

12. Tužitelj je ovu parnicu pokrenuo radi utvrđenja osnovanosti osporavanja i da ne postoji tuženikova tražbina u ukupnom iznosu od 7.555.465,23 kn prema dužniku Opeka d.d. u stečaju Osijek.

13. Stanje u spisu u ovoj pravnoj stvari upućuje na to da je tuženik u stečajnom postupku koji se kod prvostupanjskog suda vodi nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju Osijek (St-1069/18) prijavio tražbinu u iznosu od 7.555.465,23 kn, od čega je tražbinu u iznosu od 6.633.718,64 kn prijavio na temelju Ugovora o cesiji od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019., dok je tražbinu u iznosu od 921.746,59 kn prijavio na temelju Okvirnog ugovora o zajmu i zasnivanju založnog prava od 22. ožujka 2018. I dok se tuženikova tražbina u iznosu od 921.746,59 kn (nesporno) temelji na ovršnoj ispravi, za tuženikovu tražbinu u iznosu od 6.633.718,64 kn, nema dokaza da ovršna isprava postoji.

14. Iz spisa proizlazi i to da je tuženikovu tražbinu u ukupnom iznosu od 7.555.465,23 kn priznao dužnikov stečajni upravitelj, ali ju je osporio tužitelj kao vjerovnik-osporavatelj.

15. Pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog stečajnog suda poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. (list 21.-35. spis) u parnicu je upućen tužitelj kao

osporavatelj, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn i tuženikove tražbine u iznosu od 921.746,59 kn.

16. Činjenica postoji li ovršna isprava za prijavljenu tražbinu ili ne, značajna je za odluku o tome tko će biti upućen na parnicu u slučaju osporavanja tražbine. Ako stečajni vjerovnik nema ovršnu ispravu za svoju tražbinu, a koji od stečajnih vjerovnika je osporio tu tražbinu, stečajni sudac će stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine (čl. 266. st. 2. SZ-a). Oспоравatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika. Ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti oспоравatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja (čl. 266. st. 4. SZ-a).

17. Dakle, ako za tražbinu ne postoji ovršna isprava, na parnicu se upućuje stečajni vjerovnik (koji nema ovršnu ispravu za svoju tražbinu), a ne oспоравatelj, i to radi utvrđivanja osporene tražbine. Ako za tražbinu postoji ovršna isprava, na parnicu se upućuje oспоравatelj dokazati osnovanost svog osporavanja. Tuženik u toj parnici je stečajni vjerovnik koji svoju tražbinu temelji na ovršnoj ispravi.

18. U ovom slučaju, kako je već naprijed navedeno, za tužnikovu tražbinu u iznosu od 6.633.718,64 kn po osnovi Ugovora o cesiji od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019., ne postoji ovršna isprava. Ipak, u parnicu nije upućen tuženik kao stečajni vjerovnik radi utvrđenja osporene tražbine, već tužitelj kao oспоравatelj kako bi dokazao osnovanost svog osporavanja. Rješenje prvostupanjskog stečajnog suda poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. kojim je tužitelj upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti tuženikove tražbine iznosu od 6.633.718,64 kn postalo je pravomoćno pa je sud, u ovoj parnici, njime vezan. Tužitelj je uostalom i podnio tužbu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine.

19. Kod takvog stanja stvari, teret dokaza odlučnih činjenica nalazi se na tužitelju, a ne na tuženiku. Tužitelj je taj koji treba dokazati na što se odnosi njegovo osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn, koji su razlozi osporavanja te tražbine, odnosno dokazati osnovanost svojih tvrdnji o osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn. To upravo iz razloga, jer je tužitelj upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn, a ne tuženik radi utvrđenja svoje tražbine. Ovakav stav (o teretu dokaza u parnici koja se vodi radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine) ovaj sud je već zauzeo u odluci poslovni broj PŽ-5747/21 od 11. svibnja 2022.

20. Tužitelj je još od podnošenja tužbe pa sve do zaključenja glavne rasprave, odlučio zanemariti zbog čega se ova parnica vodi. Tužitelj je tako samo iznosio općenite tvrdnje da ne postoji tužnikova tražbina, dok nije ni pokušao dokazati razloge osporavanja tuženikove tražbine. Tužitelj je bio u pogrešnom uvjerenju da je tuženik taj koji treba dokazati postojanje tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn. Nakon što je tuženik u spis dostavio isprave (ovjerene Ugovore o ustupu od 9. siječnja 2019. i 23. siječnja 2019., stanje poslovnih partnera po kontima za društvo Opeka d.d. Osijek, ovjerenu obavijest o ustupu potraživanja, temeljnice i račune društva Opeka trade d.o.o., list 62.-80., 121.-865. spisa) u prilog postojanja

ustupljene mu tražbine u ukupnom iznosu od 6.633.718,64 kn, tužitelj je i u pogledu tih isprava samo općenito ukazao da one nisu valjane i vjerodostojne. Međutim ni te svoje tvrdnje tužitelj nije obrazložio, tj. nije objasnio zbog čega tuženikove isprave ne bi bile valjane i vjerodostojne.

21. Kod ovakvih utvrđenja, i ovaj sud drži da tužitelj nije opravdao osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn. Odatle neosnovanost tužiteljeve žalbe u pogledu toga i pravilnost odluke prvostupanjskog suda o neosnovanosti tužbenog zahtjeva radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 6.633.718,64 kn. Tužitelj je zahtijevao da se utvrdi i da ne postoji tuženikova tražbina u iznosu od 6.633.718,64 kn, ali takav zahtjev Stečajni zakon ne poznaje. Od tuda dodatno neosnovanost tog dijela tužbenog zahtjeva. Zbog svega toga, odlučeno je kao u izreci presude (čl. 368. ZPP-a).

22. U odnosu na tužbeni zahtjev radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 921.746,59 kn, kako je naprijed navedeno, za tu tražbinu postoji ovršna isprava. Zato je tužitelj, kao osporavatelj (pravilno) upućen na parnicu dokazati osnovanost svog osporavanja. Prema tome, tužitelj je aktivno legitimiran pokrenuti i voditi ovu parnicu. To je u skladu i sa stavom kojeg je zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj Revt-381/2018 od 5. lipnja 2019.

23. Kod takvog stanja stvari, ovaj sud ocjenjuje pogrešnim zaključak/shvaćanje prvostupanjskog suda o nepostojanju tužiteljeve procesne legitimacije za vođenje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 921.746,59 kn.

24. Za ukazati je da iz sadržaja tužbe jasno proizlazi da je tužitelj Adria Rijeka d.o.o. Rijeka (ranije Hypo Group d.o.o. Rijeka). Tužitelj je doduše, uz svoje ime naznačio da nastupa kao osporavatelj za stečajnog dužnika. No ta okolnost mu nije oduzela ni stranačku sposobnost ni pravni interes za postupanje u ovoj parnici. Uostalom, upravo je on upućen u ovu parnicu.

25. Zbog pogrešno pravnog shvaćanja, prvostupanjski sud je propustio ispitati sve relevantne činjenice i dati valjane zaključke koji su relevantni za ocjenu o (meritumu) osnovanosti tužiteljevog osporavanja tuženikove tražbine prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju, Osijek, u iznosu od 921.746,59 kn.

26. Slijedom navedenog, pobijano rješenje kojim je odbačena tužba radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 921.746,59 kn i utvrđenja da ta tražbina ne postoji, je ukinuta te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje (čl. 380. t. 3. ZPP-a). Posljedično, ukinuta je i odluka o troškovima postupka.

27. U nastavku postupka, prvostupanjski sud će utvrditi činjenice relevantne za ocjenu o osnovanosti tužiteljevog osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 921.746,59 kn. Nakon toga, prvostupanjski sud će donijeti novu, na zakonu

zasnovanu odluku, koju će valjano obrazložiti navođenjem razloga za njeno donošenje i navođenjem materijalnopravnih propisa koje je pri tome primijenio.

28. Odlučivanje o troškovima postupka u povodu žalbe i odgovora na žalbu ostavljeno je za konačnu odluku (čl. 166. st. 3. ZPP-a).

Zagreb, 26. srpnja 2022.

Predsjednik vijeća  
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: **eb30f-a6135**

Kontrolni broj: **0513c-70173-3d924**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.